

فرضیه جدید در مورد عصر یخبندان

پژوهش‌های جدید در خصوص علت وقوع عصر یخبندان که حدود 2.6 میلیون سال قبل به وقوع پیوست و بخش‌های عظیمی از نیمکره شمالی را سفیدپوش کرد، به نظریه‌های نوینی منجر شده که نگاه بشر را به تاریخ سیاره زمین عوض خواهد کرد.

پژوهش‌های جدید در خصوص علت وقوع عصر یخبندان که حدود 2.6 میلیون سال قبل به وقوع پیوست و بخش‌های عظیمی از نیمکره شمالی را سفیدپوش کرد، به نظریه‌ها، نه‌تنها منجر شده که نگاه بشر را به تاریخ سیاره زمین عوض خواهد کرد. این مطالعات که از سوی دکتر توماس استیونس از گروه جغرافیای دانشگاه لندن انجام گرفته باعث کشف یک مکانیسم ناشناخته شده که حاکی از تغییر شوری آب اقیانوس آرام در اثر پیوستن شمال و جنوب قاره آمریکا به هم شده است. همین موضوع باعث شد ورقه‌های بزرگ یخی در سراسر کره شمالی رشد کرده و گسترش یابند.

تغییرات ایجاد شده در میزان شوری آب دریا باعث تشدید شکل‌گیری یخ‌های دریایی شده و همین موضوع به نوبه خود باعث ایجاد تغییراتی در الگوهای وزش باد و در نهایت باعث تشدید بادهای و بارش‌های موسمی شده است. این موضوع باعث افزایش رطوبت و افزایش رطوبت منجر به افزایش بارش برف و رشد ورقه‌های یخی بزرگ شد که ضخامت برخی از این ورقه‌های یخی به سه کیلومتر می‌رسید. گروهی از محققان رسوبات غبارهای باد آورده که تحت عنوان خاک رس قرمز شناخته می‌شوند و در همان زمان یخبندان بزرگ در شمال چین مرکزی و در مجاورت فلات تبت انباشته شده‌اند را بررسی کرده و از آنها برای بازسازی تغییر رژیم بادهای موسمی و درجه حرارت دما استفاده کرده‌اند.

دکتر استیونس می‌گوید: تا امروز دوران چهارم عصر یخبندان یک موضوع بحث بوده است. یافته‌های ما حاکی از آن است که یک ارتباط مهم میان رشد ورقه‌های یخی، وزش بادهای موسمی و انسداد راه دریایی پاناما پس از نزدیک شدن شمال و جنوب قاره آمریکا به هم وجود دارد. این یافته‌ها یک نظریه مهم و جدید درباره منشأ عصر یخبندان و سرانجام سیستم‌های کنونی آب و هوایی به وجود آورده است.

محققان در کمال تعجب و در نتیجه این تحقیقات دریافته‌اند در طول دوره خنک شدن جهانی زمین، بادهای و بارش‌های موسمی تقویت شده‌اند در حالی که معمولاً تشدید بارش‌های موسمی با آب و هوای گرم‌تر در ارتباط است.

دکتر استیونس می‌گوید: این موضوع به کشف یک تعامل بین جابه‌جایی صفحات تکتونیکی زمین در آمریکا و تغییرات چشمگیر در درجه حرارت جهانی که تاکنون ناشناخته بودند، منجر شد. بارش‌های موسمی تقویت شده باعث ایجاد یک چرخه بازخورد مثبت، ترویج بیشتر خنک‌سازی جهانی، ایجاد یخ‌های دریایی بیشتر و حتی بارندگی‌های شدیدتر شده و گسترش یخچال‌های بزرگ در سراسر نیمکره جهانی را به حد اعلی خود رساندند. این الگوی ناشناخته اکنون می‌تواند آینده آب و هوایی زمین را به گونه‌ای متفاوت ترسیم کند که باید منتظر ماند و نتایج شبیه‌سازی‌های آب و هوایی با این الگو را مشاهده کرد.

phys org / مترجم: آتنا حسن آبادی